

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/28954 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 8 mei 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2008, verzonden op 15 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

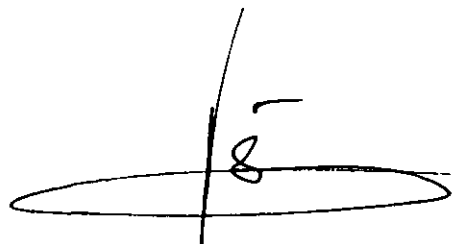
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 oktober 2008

218-577.

Verzonden: 21 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/28954 BEPTDN S6

uitspraak: 8 mei 2008

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0312.01.0150,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E. Ebes, advocaat te Lemmer,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.S. Veld, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 1 december 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 4 december 2003 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 4 december 2003 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij brief van 18 december 2003 heeft verweerder medegedeeld voornoemde beschikking in te trekken en opnieuw op de aanvraag te zullen beslissen.

Bij brief van 18 december 2003 heeft eiser zijn op 4 december 2003 ingediende beroepschrift ingetrokken.

Bij beschikking van 19 juni 2007, bekend gemaakt op 21 juni 2007, heeft verweerder de aanvraag (wederom) niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 17 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem

in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 31 januari 2008. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

De rechtbank heeft het onderzoek op grond van artikel 8:64 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst en aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken informatie met betrekking tot de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 1 november 2006 met kenmerk DPV/AM-U060512.0109/681473 opgevraagd.

Ten aanzien van deze stukken is bij uitspraak van 14 maart 2008 artikel 8:29 Awb toegepast en bepaald dat beperking van de kennisneming daarvan gerechtvaardigd is. Aan partijen is verzocht om toestemming als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, Awb. Partijen hebben deze toestemming gegeven.

Aan partijen is voorts verzocht ingevolge artikel 8:57 Awb in te stemmen met afdoening van de zaak zonder nadere zitting. Nadat partijen deze toestemming hebben gegeven, heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat volgens verweerder uit het op 1 november 2006 uitgebrachte individueel ambtsbericht met kenmerk DPV/AM-U060512.0109/681473 blijkt dat eiser ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over cruciale onderdelen van zijn relaas. Gelet hierop en de omstandigheid dat eiser gebruik heeft gemaakt van valse documenten, welke door eiser als echt worden bestempeld, kan naar de mening van verweerder geen geloof gehecht worden aan eiser en zijn verklaringen.

Eiser stelt zich op het standpunt dat de door hem overgelegde contra-expertise een voldoende aanknopingspunt vormt om te twijfelen aan de juistheid van bovengenoemd individueel ambtsbericht. Voorts handhaaft eiser zijn stelling dat indertijd de etniciteit als grond voor de echtscheiding stond genoteerd. Omdat vaststaat dat ook door het Ministerie van Buitenlandse Zaken geen stukken meer konden worden opgevraagd met betrekking tot de echtscheiding, *aangezien de scheiding lang geleden heeft plaatsgevonden, dient eiser op dit punt het voordeel van de twijfel gegeven te worden.* In het licht van de corruptie binnen de rechterlijke macht, die door verweerder niet is betwist, kan bij gebreke aan documenten niet met de stelligheid van verweerder worden vastgehouden aan het standpunt dat een rechtbank in Azerbeidzjan in 1996 een dergelijke grond voor echtscheiding nooit zal kunnen accepteren.

Voorts is eiser van mening dat de contra-expert gemotiveerd heeft aangegeven dat en waarom de gesignaleerde "fouten" niet kunnen leiden tot de conclusie dat de stukken vals zouden zijn. *Tevens is eiser van mening dat niet blijkt dat verweerder zich er van heeft vergewist of de ene* niet is verward met de andere *dan wel geen acht is geslagen op de transliteratie van de letter "E" in "A".*

In beroep heeft eiser nog een afschrift overgelegd van het vonnis betreffende de echtscheiding. Eiser is van mening dat het, gelet op de inhoud van het vonnis is en het feit dat hij een leek is, niet vreemd is dat hij heeft verklaard dat de rechtbank "eticiteit" heeft opgenomen als reden

voor de echtscheiding. Eiser stelt zich op het standpunt dat in elk geval dit vonnis een concreet aanknopingspunt biedt om te twijfelen aan de juistheid van de inhoud van het ambtsbericht.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Volgens vaste jurisprudentie behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, alsook de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan die gestelde feiten ontleende vermoedens tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Verweerder heeft zich naar aanleiding van het door het Ministerie van Buitenlandse Zaken op 1 november 2006 uitgebrachte individueel ambtsbericht (kenmerk DPV/AM-U060512.0109/681473) op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser ongeloofwaardig moet worden geacht. Blijkens voornoemd ambtsbericht zijn zowel het door eiser overgelegde proces-verbaal deskundigenonderzoek met nummer 05/P, afgegeven door het Ministerie van Gezondheid van de Republiek Azerbeidzjan, het proces-verbaal met nummer 05 van 10 januari 2003 en de door eiser overgelegde (ongedateerde) oproep van de politie van het Rayon Sabuncu vals. Verder staat eiser niet geregistreerd als zijnde aangehouden op 2 of 3 januari 2003. Er staat ook geen verzoek van eiser om bescherming bij de verantwoordelijke autoriteiten geregistreerd. Voorts blijkt uit dit ambtsbericht dat etnische afkomst volgens de Azerbeidzjaanse wet geen juridische grond is voor echtscheiding, terwijl eiser heeft verklaard dat als reden van de echtscheiding "etniciteit" stond genoteerd bij de rechtbank.

Volgens vaste jurisprudentie is een (individueel) ambtsbericht een deskundigenbericht en mag verweerder bij de uitoefening van zijn taken uitgaan van de juistheid daarvan, tenzij er concrete aanknopingspunten worden aangevoerd op basis waarvan getwijfeld zou moeten worden aan de juistheid of volledigheid van het deskundigenbericht.

De rechtbank stelt vast dat uit de zogenoemde REK-check van 9 november 2006 naar voren is gekomen dat eerder genoemd ambtsbericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Na kennisneming van de onderliggende stukken onderschrijft de rechtbank dit oordeel. Verweerder mag derhalve van de juistheid van de in het ambtsbericht gestelde gegevens uitgaan.

De rechtbank ziet, mede gelet op de onderliggende vertrouwelijke gegevens van het ambtsbericht, in het door eiser overgelegde rapport contra-expertise van 5 mei 2007 geen aanknopingspunt om aan de juistheid van het hiervoor genoemde individuele ambtsbericht te twijfelen. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit voornoemde contra-expertise niet dat de door eiser overgelegde documenten ten onrechte vals zijn bevonden. De in dit rapport contra-expertise gegeven "logische" verklaringen voor de opgemerkte "fouten" in de door eiser overgelegde documenten, zoals bijvoorbeeld de corruptie in Azerbeidzjan, maken niet dat daarmee een concreet aanknopingspunt is gegeven op grond waarvan zou moeten

worden getwijfeld aan de juistheid van het individuele ambtsbericht. Eiser kan worden toegegeven dat in de overwegingen in het door hem in beroep overgelegde echtscheidingsvonnis staat vermeld dat de echtgenoten hebben aangegeven dat hun meningsverschillen een etnische achtergrond hebben, waardoor enige verwarring over de grond voor de ontbinding van het huwelijk zou kunnen bestaan. Dit document kan echter niet leiden tot de conclusie dat verweerder het relaas van eiser niet ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Het document vermeldt duidelijk dat onherstelbare ontwrichting de grond voor ontbinding van het huwelijk is (en niet etniciteit). Voorts kan het document niet afdoen aan de conclusie dat verweerder heeft kunnen oordelen dat andere documenten die het asielrelaas beogen te ondersteunen vals zijn en dat bij onderzoek verder geen registratie is aangetroffen dat eiser zou zijn aangehouden op 2 of 3 januari 2003 en dat ook geen registratie is aangetroffen dat eiser een verzoek om bescherming bij de verantwoordelijke autoriteiten heeft gedaan.

De rechtbank is concluderend van oordeel dat hetgeen door eiser is aangevoerd onvoldoende is om te twijfelen aan de juistheid danwel volledigheid van eerder genoemd ambtsbericht, zodat verweerder van de juistheid ervan kon uitgaan. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat geen geloof gehecht kan worden aan het asielrelaas van eiser.

Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Hetgeen overigens nog door eiser is aangevoerd, kan niet leiden tot een ander oordeel.

Het beroep is derhalve ongegrond.

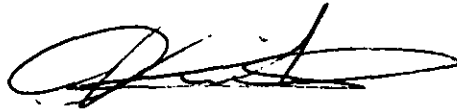
Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

*Tegen deze uitspraak kunnen partijen **binnen vier weken** na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.*

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L. Boxum, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 8 mei 2008 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden: **15 MEI 2008**

BRUINSMA ADVOCATEN

**PER TELEFAX 070 -- 365 1380
EN PER POST**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
mw. Mr E. Ebes
Mr B. de Haan
Mr R. Roelofsen

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 4 juni 2008

Inzake :
Dossiernr : 08.697/E
Uw ref. : 07 / 28954

/ / STAAT

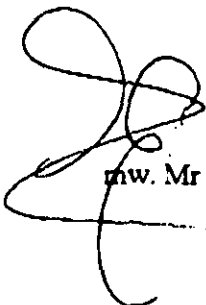
RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 JUN 2008	
ZAAKNR.	41047
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 4 juni 2008. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

mw. Mr E. Ebes

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tl.: 0514 - 563770 Fax: 0514 - 566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Azerbajdzjaanse nationaliteit
Dossiernr: 0312-01-0150
V-nr: -----
Procedurenr: 07 / 28954

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende te te dezer zake domicilie
kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur mw.
Mr E. Ebes die in deze door appellandt bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het
hoger beroep en als zodanig voor appellandt zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellandt heeft op 17 juli 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de
afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 19 juni 2007. Bij zijn uitspraak
van 8 mei 2008, verzonden op 15 mei 2008, heeft de Rechtbank het beroep van appellandt
ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellandt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 8
mei 2008. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellandt thans hoger beroep in bij uw
Afdeling. Appellandt meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit
Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 8 MEI 2008****Grief**

De Rechtbank overweegt ten onrechte dat het ambtsbericht van 1 november 2006 inhoudelijk inzichtelijk is. Appellant is van mening dat de Rechtbank nadrukkelijk in had moeten gaan op zijn stelling dat het besluit van verweerder en de Minister van Buitenlandse Zaken in strijd is met het fundamentele rechtsbeginsel van fair play.

Toelichting op de grief:

Aan het besluit van verweerder lag een individueel ambtsbericht ten grondslag d.d. 1 november 2006 van de Minister van Buitenlandse Zaken op basis waarvan verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat appellant ten behoeve van zijn asielaanvraag valse documenten zou hebben overgelegd.

In verband met een in stellen contra expertise heeft eiser verzocht enkel de onderzoeksgegevens met betrekking tot de echtheidskenmerken kenbaar te maken. Immers, een contra expertise is feitelijk slechts zinvol als bekend is tegen welke argumenten en onderzoeksgegevens men zich moet weren. Alleen dan kan sprake zijn van een eerlijke en evenwichtige procesvoering

De Minister van Buitenlandse Zaken heeft zich echter op het standpunt gesteld dat sprake is van gewichtige redenen voor geheimhouding van de bij het onderzoek gebruikte methoden en technieken.

Appellant is echter van mening dat geheimhouding van gebruikte methoden en technieken niet aan bekendmaking van concrete en verifieerbare onderzoeksgegevens naar de echtheid van de documenten in de weg hoeft te staan. In het vreemdelingenrecht moeten immers in verband met een eerlijke en evenwichtige procesvoering de onderzoeksresultaten naar echtheidskenmerken van documenten door de Koninklijke Marechaussee vast gelegd in een (openbaar) proces verbaal. Niet valt in te zien waarom deze eis niet aan de onderzoeksresultaten van de Minister van Buitenlandse Zaken met betrekking tot de echtheidskenmerken van documenten kan en moet worden gesteld. Het onthouden van enkel deze opgevraagde informatie heeft de contra expertise gefrustreerd. Derhalve is geen sprake geweest van een eerlijke en evenwichtige procesvoering.

Grief

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat uit de contra expertise niet blijkt dat de door appellant overgelegde documenten ten onrechte vals zijn bevonden. De Rechtbank miskent hiermee dat het beginsel van een eerlijke en evenwichtige procesvoering is geschonden.

Toelichting.

Verwezen wordt daartoe naar de bijgevoegde onderzoeksresultaten van de heer Robert Chenciner (productie 2) die op pagina 10 onder *'Netherlands Foreign Ministry Confidentiality'* opmerkt:

BRUINSMA
ADVOCATEN

'It would obviously be useful for me to have even outline information about how they obtained their information and the nature of the reasons why their informants considered that the documents were fake. I am prepared to sign a confidentiality agreement and hear their reasons in any way that is convenient to them'.

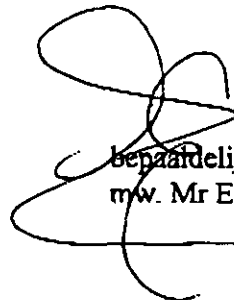
Voorts, 'It would be useful for me to be informed why the forensic medical report is considered to be fake'.

Uit het voorgaande spreekt evident dat de deskundige zich gefrustreerd voelde in zijn onderzoek. Hij kon slechts gissen naar de *vermeende* valsheid van documenten en daarop anticiperen door plausibele verklaringen te zoeken.

Er is derhalve geen sprake geweest van een evenwichtige en eerlijke procesvoering. Het beginsel van fair play is geschonden.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het erbijgediende verzoek de uitspraak van de Rechtbank te 's- Gravenhage van 15 mei 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 4 juni 2008

bepaaldelijk gevolmachtigde
mw. Mr E. Ebes